

1 Vishnuh-Genootschap

NIET-RELIGIEUS GENOOTSCHAP

Niet-Religieus Genootschap

2 Vishnuh-Genootschap

Niet-Religieus Genootschap

3 Vishnuh-Genootschap

Auteur: Lancar Ida-Bagus

Gurubesar/ Professor/ Priester/ erfgenaam en Overste van het Vishnuh-Genootschap van Suriname, Brazilië en Nederland, Lancar Ida-Bagus/ R.R. Purperhart en tevens de oudste en enige kleinzoon van de laatste afstammeling van de Majapahit dynastie (Bupathi Amat Paul Bolkiyah Ida-Bagus, die in 1965 gestorven is in Suriname)

Niet-Religieus Genootschap

4 Vishnuh-Genootschap

Kropak Deel 1

5 Vishnuh-Genootschap

© Copyright: Vishnuh-Genootschap

© Copyright: Gurubesar Lancar Ida-Bagus

© Bibliografie, foto's en Illustraties Vishnuh-Genootschap

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden. De Nederlandse en Javaanse vertalingen van de Lontarboeken van het Vishnuh-Genootschap zijn vastgelegd bij de Rijkssuccessie te Leeuwarden in Nederland en gedeponneerd door Gurubesar (hoogleraar, erfopvolger, priester) van dit Vishnuh-Genootschap R.R. Purperhart.

© All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the written permission of the publisher.

6 Vishnuh-Genootschap

Niet-Religieus Genootschap

NIET-RELIGIEUS GENOOTSCHAP

ALLEEN DE NATUUR
LEEFT EEUWIG

De Natuur is de Schepper des Levens.

Leef en laat Leven.

Zo zegt de leer van "Vishnuh":

"Wij leren door te doceren en durven de rechten van de Natuur te verdedigen, want de Aarde is door de Natuur gevormd en levende wezens zijn ontsproten uit de aardse Natuur.

... Levende wezens zijn individuen en allen wonen wij gezamenlijk op deze, ook door de mens bewoonde levende planeet. Het is niet relevant uit welke hoek wij komen; stervelingen zijn wij en stervelingen zullen wij blijven. Het leven is een gift van de Natuur en levende wezens zijn één; derhalve dient men het leven niet te verzieken, maar juist voor eenieder te veraangemenen."

De leer van "Vishnuh" legt een diepgaande verbondenheid bloot tussen alle levende wezens en de natuurlijke wereld. Centraal staat het besef dat het leven zelf een geschenk is

dat voortkomt uit de essentie van de natuur. Deze leer benadrukt het belang van het koesteren en beschermen van deze geschenken, niet alleen voor onszelf, maar voor alle levende wezens die onze planeet delen.

Door te doceren en kennis te delen, gelooft de leer van "Vishnuh" in het bevorderen van begrip en respect voor de natuurlijke wereld. Dit gaat hand in hand met het verdedigen van de rechten van de natuur zelf, omdat de aarde en alle levende wezens erop voortkomen en er deel van uitmaken.

Deze visie benadrukt de eenheid van alle levende wezens, ongeacht hun afkomst of herkomst. Of het nu gaat om mensen, dieren, planten of andere organismen, allen delen ze een gemeenschappelijke band als bewoners van deze levende planeet. Het is een oproep tot solidariteit en mededogen jegens alle vormen van leven.

De leer van "Vishnuh" herinnert ons eraan dat het leven kostbaar is en dat we als bewuste wezens een verantwoordelijkheid hebben om het te koesteren en te beschermen. In plaats van het leven te verzieken door vernietiging en exploitatie, is het onze plicht om het leven te veraangemen voor alle wezens die er deel van uitmaken. Deze ethiek van respect voor het leven en de

natuur weerspiegelt een diepgaand begrip van onze onderlinge verbondenheid en de noodzaak om in harmonie met de natuur te leven. Het is een uitnodiging om onze rol als rentmeesters van de aarde serieus te nemen en ons in te zetten voor het behoud van het leven in al zijn diversiteit en pracht.

DE EERSTE AANZET

Dit boek markeert de eerste stap naar de bekendheid van de authentieke Indische vechtkunst "Pencak-Silat", zoals bewaard gebleven en ontwikkeld door het Vishnuh-Genootschap. Het omvat 10 stijlen en verschillende theoretische onderwerpen, die deel uitmaken van het leerplan van Vishnuh.

... De principes van Pencak-Silat zijn vertaald vanuit de oorspronkelijke Lontarboeken van het Vishnuh-Genootschap, waarvan de kennis traditioneel werd vastgelegd in diverse Sanskrietvarianten die teruggaan tot in de oudheid. Deze leer en de overige leerstellingen van het Vishnuh-Genootschap belichten de essentie van het leven en de dood, waarvan de sleutel verborgen ligt in de natuur en elk levend wezen.

11 Vishnuh-Genootschap

In onze moderne samenleving groeit het besef dat de nadruk op materiële waarden, voortkomend uit persoonlijk gewin en hebzucht, een negatieve invloed kan hebben op het menselijk welzijn. Zij die zich uitsluitend laten leiden door materiële belangen, zullen steeds dieper afglijden. Dit gevoel van leegte blijft bestaan als er niet op tijd rechtvaardig wordt ingegrepen. De mensheid realiseert zich nu dat ze zich heeft vergist door te vertrouwen op kunstmatige kennisverwerving en verstrikt is geraakt in materialisme via religieuze doctrines. Door een groeiende interesse om het gebrek aan spiritueel welzijn in de samenleving aan te pakken, herontdekt de mensheid traditionele waarden en normen die geworteld zijn in oude wijsheden van pre-Bijbelse culturen.

Het besef groeit ook dat veel zogenaamde "heilige" geloofsleren een vervormde samenvatting zijn van historische feiten uit verschillende oude culturen. Bijvoorbeeld, de vroegste geschriften van de Germanen over mythologie en levensbeschouwing werden sinds Bijbelse tijden aangevuld door religieuze leiders en kerkgenootschappen met de geschiedenis van onderdrukte inheemse volkeren, inclusief elementen van Oosterse filosofie. Joodse kronieken en sagen over

Abraham, Izaäk, Jacob en anderen werden ook toegevoegd aan de "Bijbel" als onderdeel van de collectie en als basis voor geloofsprincipes.

Tijdens de periode van koloniale overheersing hebben de onderdrukkende machten inderdaad geprofiteerd van de rijke culturen van de volkeren die zij overheersten.

... Deze periode was getekend door het plunderen van niet alleen de natuurlijke hulpbronnen van de gekoloniseerde gebieden, maar ook van hun culturele erfgoed, inclusief mythologische en filosofische ideeën die eeuwenlang door hun voorouders werden gekoesterd.

De koloniale machten, vaak gedreven door een combinatie van economisch gewin, religieuze overtuigingen en het verlangen naar politieke macht, hebben actief geprobeerd om de culturen van de inheemse bevolking te onderdrukken en te assimileren. Een van de manieren waarop ze dit deden, was door de ideeën en overtuigingen van de inheemse bevolking te coöpteren en te verdraaien voor hun eigen doeleinden.

Dit proces omvatte het overnemen van de mythologische verhalen, spirituele overtuigingen en filosofische concepten van de gekoloniseerde volkeren en deze te

presenteren als zijnde afkomstig van de koloniale machten zelf, vaak als 'goddelijke openbaringen' of als bewijs van hun superioriteit over de inheemse culturen. Door deze toe-eigening van cultureel erfgoed probeerden de koloniale overheersers niet alleen de culturele identiteit van de inheemse bevolking te ondermijnen, maar ook hun eigen macht te rechtvaardigen en te versterken.

Deze praktijk van culturele toe-eigening tijdens de koloniale periode heeft diepe sporen nagelaten in de geschiedenis en heeft bijgedragen aan de voortdurende strijd van inheemse volkeren voor culturele erkenning, zelfbeschikking en rechtvaardigheid. Het is een herinnering aan de complexe dynamiek van macht, cultuur en identiteit die inherent is aan het kolonialisme, en benadrukt het belang van het erkennen en respecteren van de diverse culturen en tradities die de mensheid rijk is.

... Op deze wijze werden inderdaad de inheemse levensbeschouwingen en filosofieën door de eeuwen heen bewust toegeëigend door westerse en andere denkers.

... Dit toe-eigeningsproces werd vaak vergemakkelijkt door de steun van religieuze leiders, van wie de vroegere

geschriften nog steeds worden beschouwd als de ultieme filosofische en religieuze waarheid.

Doorheen de geschiedenis hebben westerse en andere intellectuelen vaak elementen van inheemse levensbeschouwingen en filosofieën geadopteerd en aangepast aan hun eigen wereldbeeld, zonder de oorspronkelijke context en betekenis volledig te respecteren. Deze toe-eigening werd mogelijk gemaakt door een combinatie van machtsdynamieken, culturele dominantie en het idee van superioriteit van bepaalde denksystemen.

Religieuze leiders, wiens geschriften vaak als heilig worden beschouwd en als richtlijn voor spirituele waarheid worden gevolgd, hebben soms bijgedragen aan dit proces door inheemse overtuigingen te interpreteren vanuit hun eigen religieuze kaders en deze te incorporeren in hun leerstellingen. Hierdoor kregen de toegeëigende ideeën een soort van "heilig cachet", waardoor ze werden geaccepteerd als onderdeel van een bredere religieuze waarheid. Dit proces van toe-eigening heeft vaak geleid tot vervormingen en simplificaties van de oorspronkelijke inheemse levensbeschouwingen en

filosofieën, en heeft bijgedragen aan de marginalisering en onderdrukking van de inheemse culturen zelf.

... Het illustreert de complexe relatie tussen macht, cultuur en religie, en onderstreept het belang van het kritisch benaderen van overgeleverde waarheden en het respecteren van diverse wereldbeelden en levensbeschouwingen.

Veel wereldmachten hebben inderdaad hun staatsfilosofieën gebaseerd op deze "verkeerde waarheid",

waarbij ze selectief elementen uit verschillende filosofische tradities hebben overgenomen en aangepast om hun eigen heerschappij te rechtvaardigen en te versterken. De vroegere heersende klasse was zich zeker bewust van het feit dat ze de filosofische ideeën van oude beschavingen en de levensvisie van de onderdrukte inheemse bevolking naar eigen goeddunken hadden opgetekend.

Door deze selectieve interpretatie en manipulatie van filosofische ideeën konden wereldmachten hun dominantie legitimeren door te beweren dat hun heerschappij voortkwam uit een hogere waarheid of een goddelijk recht. Ze creëerden een narratief waarin hun heerschappij werd voorgesteld als natuurlijk en onvermijdelijk, terwijl ze tegelijkertijd de ideeën en levensvisies van de onderdrukte bevolking onderdrukten en marginaliseerden. Deze praktijk van het opnemen en verdraaien van filosofische ideeën heeft diepe sporen nagelaten in de geschiedenis en heeft bijgedragen aan de voortdurende strijd voor sociale rechtvaardigheid en culturele erkenning.

... Het herinnert ons eraan dat filosofie en ideologie niet neutraal zijn, maar vaak worden gevormd en gebruikt

door machthebbers om hun belangen te dienen. Het benadrukt ook het belang van kritisch denken en het in vraag stellen van heersende narratieven, evenals het erkennen van de waarde en de bijdragen van diverse filosofische tradities en levensvisies.

... Ze hebben deze ideeën geannexeerd en waar nodig aangepast om hun eigen agenda te dienen. Destijds lag de macht volledig in handen van de overheersers. Helaas blijkt dat een groot deel van de hedendaagse samenleving, gevormd door religieuze overtuigingen, nog steeds moeite heeft om zichzelf en het leven te begrijpen. Ze dragen een trauma met zich mee dat van generatie op generatie is doorgegeven door de heersende elite.

... Dit fenomeen komt ook naar voren in verhalen zoals de Bijbelse exodus, waarin de uittocht van een onderdrukt Joods volk wordt beschreven, vergelijkbaar met de migratie van verschillende Indiase bevolkingsgroepen en anderen die in de 2e eeuw na Christus van Zuid-India naar de Indische Archipel trokken.

Zo zegt de leer van "Vishnuh":

"Gebruik al uw talenten om uw doelstelling te realiseren en spreek onbevreesd al uw verzwegen hoop

en verlangen uit. Wees in alles wat u tot stand brengt trots op uzelf als mens-zijn en kom voor uw eigenwaarde in dit eenmalig leven op. Besef dat zorg en respect voor uzelf een eerste vereiste zijn, voordat u dit op anderen gaat overdragen. Gisteren was Gisteren, Vandaag is Vandaag, na deze dag volgen er meerdere, maar vergeet hierbij niet dat elke Dag net zo lang is als de vorige. Leef en laat leven!"

De leer van "Vishnuh" legt de nadruk op het volledig benutten van al onze talenten en het nastreven van onze doelstellingen met vastberadenheid en moed. Het moedigt aan om niet te aarzelen om onze diepste hoop en verlangens uit te spreken, zelfs als ze lange tijd verborgen zijn gebleven. Het erkent dat het vervullen van onze doelen en dromen een essentieel onderdeel is van het mens-zijn en dat we trots mogen zijn op onze inspanningen en prestaties.

Belangrijk is ook het besef dat zelfzorg en zelfrespect de basis vormen van ons vermogen om voor anderen te zorgen en hen te respecteren. We moeten eerst voor onszelf zorgen voordat we anderen kunnen helpen, en we moeten onze eigen waarde erkennen en koesteren in dit unieke leven dat we hebben gekregen.

De leer van "Vishnuh" herinnert ons eraan dat elke dag een nieuwe kans is om te groeien, te leren en te leven. Hoewel de dagen zich blijven opstapelen, is het van essentieel belang om elke dag ten volle te benutten, met dezelfde toewijding en vastberadenheid als de vorige. Het benadrukt het belang van het leven in het moment, zonder te veel te blijven hangen in het verleden of te ver vooruit te kijken naar de toekomst.

"Leef en laat leven" is een krachtige mantra die ons herinnert aan het belang van tolerantie, mededogen en respect voor anderen. Het spoort ons aan om anderen de ruimte te geven om zichzelf te zijn en hun eigen pad te volgen, terwijl we tegelijkertijd ons eigen leven ten volle omarmen en genieten.

In essentie moedigt de leer van "Vishnuh" ons aan om authentiek te zijn, onze passies na te streven en ons volledige potentieel te benutten, terwijl we tegelijkertijd zorg dragen voor onszelf en anderen met mededogen en respect. Het herinnert ons eraan dat het leven een kostbaar geschenk is dat we moeten koesteren en waarderen, elke dag opnieuw.

HERLEIDEN NAAR DE ORIGINE

De enige manier om de oorsprong van deze oude inheemse levensfilosofieën te achterhalen, is door wereldwijde initiatieven te ontplooiën die kunnen leiden tot het herstel van oude waarden en normen. Omdat de overheersers vroeger niet echt begrepen wat de onderdrukte volkeren bedoelden met door voorouders ontwikkelde levensvisies en filosofieën, hebben westerse filosofen en religieuze instellingen allerlei verhalen verzonnen om hun eigen onwetendheid en egoïsme te maskeren.

Het is van essentieel belang om te onthouden dat het geloof in een hypothetische hogere macht voornamelijk een constructie is die door religieuze heersers is gecreëerd om het volk op legale wijze hun wil op te leggen, uit te buiten en te onderdrukken.

Het besef dat moderne samenlevingen zich hebben ontwikkeld en een groeiende interesse tonen in de overleveringen van oude levenslessen en filosofieën van vóór de Bijbelse tijden, is voortgekomen uit verschillende factoren. Deze omvatten toenemende drukte, geestelijk geweld, groeiende criminaliteit, opdringerigheid en de ervaring van Bijbelse of goddelijke tekortkomingen,

evenals fysieke en mentale uitdagingen en spirituele onrust.

De moderne mens begint steeds meer te realiseren dat geestelijke rust, fysieke stabiliteit en oprechte verbondenheid fundamentele concepten zijn die cruciaal zijn voor een vervuld leven. In dit licht worden oude levensleren en filosofieën, zoals die worden belichaamd in de authentieke Pencak-Silat-leren van het Vishnuh-Genootschap, steeds meer gewaardeerd. De praktijk van Pencak-Silat, geworteld in eeuwenoude tradities en wijsheid, biedt niet alleen fysieke vaardigheden voor zelfverdediging, maar ook diepgaande inzichten in mentale en spirituele groei.

Door middel van deze discipline kunnen individuen een gevoel van innerlijke balans en harmonie bereiken, waardoor ze beter in staat zijn om de uitdagingen van het moderne leven het hoofd te bieden. De groeiende interesse in dergelijke traditionele levenswijzen weerspiegelt een zoektocht naar diepere betekenis en vervulling te midden van de complexiteit en het tempo van het hedendaagse bestaan.

Het erkennen van de waarde van oude wijsheid en tradities zoals Pencak-Silat getuigt van een groeiend

bewustzijn van de noodzaak om verbonden te blijven met onze wortels en om te putten uit de tijdloze wijsheid die ze bieden. Het is evident dat zowel westerse als oosterse beschavingen tegenwoordig een groeiende interesse tonen in de metafysische waarden van Pencak-Silat, naast de rijke achtergronden ervan.

... Veel mensen koesteren een diepgewortelde wens om de ware betekenis van deze concepten te doorgronden, met als doel een dieper inzicht te verkrijgen in het spirituele leven. De zoektocht naar betekenis en spirituele vervulling wordt aangemoedigd door het Vishnuh-Genootschap, dat Pencak-Silat beschouwt als een pad naar een gezond en vervuld leven. Door de praktijk van Pencak-Silat kunnen individuen niet alleen fysieke vaardigheden ontwikkelen, maar ook innerlijke rust, mentale helderheid en spirituele groei ervaren.

Het Vishnuh-Genootschap nodigt mensen uit om de diepgaande wijsheid en filosofieën van Pencak-Silat te verkennen, die geworteld zijn in eeuwenoude tradities en spirituele principes.

... Deze benadering moedigt aan tot zelfreflectie, zelfdiscipline en een holistische benadering van welzijn,

waarbij lichaam, geest en ziel in harmonie worden gebracht.

Door zich te verdiepen in de metafysische aspecten van Pencak-Silat, kunnen mensen streven naar een dieper begrip van zichzelf en hun plaats in het universum. Dit streven naar spirituele groei en vervulling weerspiegelt een universeel verlangen naar verbondenheid, betekenis en innerlijke vrede, dat zowel in westerse als oosterse culturen wordt nagestreefd.

Zo luidt de leer van "Vishnuh":

"Hij die wijs is, houdt toezicht op de bewegingen van lichaam en geest en dient tegelijkertijd angstvallig te waken dat hij daarbij zijn wereldlijke plichten niet verzaakt, die de Natuur en het leven (de Natuur) hem hebben opgelegd.

... De geest van de mens (het individu) moet niet alleen worden overweldigd door wereldse zorgen, en men moet de geest niet toestaan beslag te leggen op uiterlijkheden en remmende afhankelijkheden van de zintuigen; maar de mens dient juist het onderscheidingsvermogen, dat een hoger aspect is van het intellect, in alle seizoenen en in alle tijden

onbeweeglijk en standvastig te vergelijken met de gelijkmoedigheid van de eigen geest.

... En de verstandige mens is pas wijs wanneer hij het ongeduld compleet heeft verbannen en wacht tot de tijd om te handelen aanbreekt, want wanneer de mens zijn ongeduld volledig heeft verbannen, zal zijn wezensstaat tot rijpheid komen als de tijd daar is. Tijd en ruimte zijn onbegrensd; weet en begrijp dat de wereld een onmetelijke leegte bezit waarin de beelden van het leven worden weerspiegeld die door de geest zijn geprojecteerd.

... De zogenaamde heilige geschriften zijn ontstaan op basis van dwalende kennis en vormen het idool van de verwaande, hoogmoedige, kwaadaardige en onwetende mens. Het is feitelijk onze eigen geest die een realiteit maakt van dit irreële bestaan, en al deze factoren staan intern (in de geest) met elkaar in verband.

... De geest is de gids tot spirituele kennis, en daarom kan men alleen via de geestelijke weg de geesteskracht sterk verminderen of vergroten. Probeer te begrijpen dat deze wereld een permanente illusie is, die in stand wordt gehouden door de geest van de tijd in

samenwerking met de oerkracht van de onbedwingbare natuur.

... Deze zijn het die de denkbeeldige wereldstructuur, het leefmilieu en leefklimaat altijd bewust en/of onbewust hebben ondersteund en beïnvloed. Dat zullen zij echter ook altijd bewust blijven doen als een door de Natuur ingegeven plichtsbetrachting.

... Indien men begrijpt wat plichtbesef en plichtsbetrachting is, zal men zich daarbij ook meteen realiseren hoe zwaar het eigenlijk is en hoeveel moeite het de mens zal kosten voordat dit "innerlijk plichtbesef" metterdaad en vrijuit tot uitdrukking wordt gebracht. Daarom zouden zij die wijs van hart en geest zijn, de verschijnselen van de wereld moeten onderzoeken en de waargenomen dingen onderscheiden in wat waar is en wat onwaar is, en zich distantiëren van het onware, en zich vervolgens alleen nog maar bij het ware moeten houden.

... De wereld wordt door de geest geschapen en door hem verkrijgt zij haar omvang waardoor verbeeldingen worden geschapen."

DE GESCHIEDENIS EN HET ONTSTAAN VAN PENCAK-SILAT

Ongeveer 9000 jaar geleden leefde er een man genaamd Vishnuh, een individu van vlees en bloed. Hij was het zat met het onrechtvaardige kastenstelsel dat destijds in India heerste, en besloot het koninkrijk waar hij burger van was te ontvluchten.

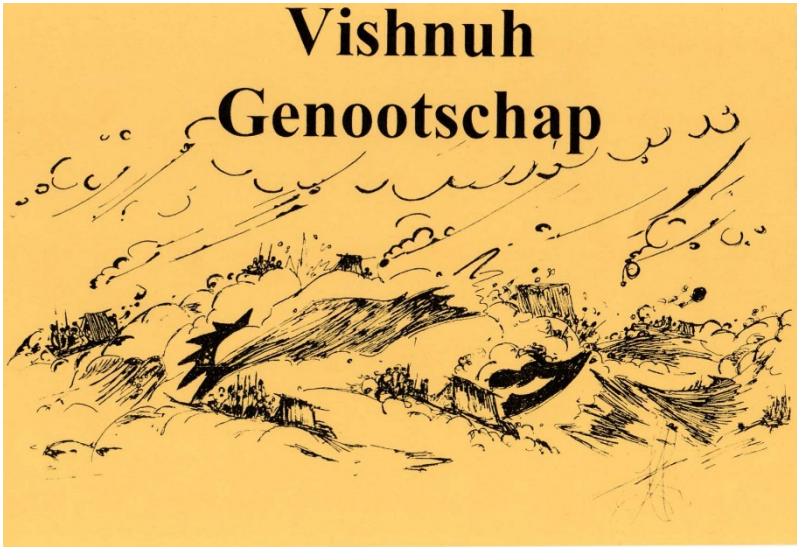
... Hij brak met zijn verleden en begon helemaal opnieuw; hij koos de naam "Vishnuh", wat in het Sanskriet "zelfstandig en alleen" betekent. Mensen die zich bij hem voegden, beschouwden hem als het hoofd van hun clan, en zo ontstond het Vishnuh-Genootschap in Sri Lanka.

... Vishnuh begreep dat elk volk zichzelf moet kunnen onderhouden in de natuur, dus ontwikkelde hij diverse overlevingsvaardigheden voor zijn volk, waaronder landbouwtechnieken, filosofie, zelfverdedigingstechnieken en algemene leefregels. Later sloten verschillende Indiase koningshuizen zich aan bij dit Vishnuh-Genootschap, en uit respect voor de grondlegger noemden zij hun zelf ontwikkelde en beschermde leerboeken "Kropaks", wat staat voor de "Leer van Vishnuh".

... De priesters (de geestelijke vertegenwoordigers) van het Vishnuh-Genootschap beheersten het schrift, Sanskriet, en waren daarmee de geschiedschrijvers van de toenmalige koninkrijken. Ook waren zij verantwoordelijk voor het trainen van leden van het koninklijk huis en legeraanvoerders.

... Helaas bleek dat sommige koninkrijken hun kennis misbruikten om andere rijken te onderwerpen aan hun macht. Dit ging in tegen de "adat", ofwel de principes van het Vishnuh-Genootschap. Bovendien werd het Vishnuh-Genootschap geconfronteerd met de toenemende hongersnood in India.

... Om deze redenen besloot het Vishnuh-Genootschap elders in de wereld een nieuw thuis te zoeken. Tijdens hun lange en gevaarlijke reis werden ze vergezeld door een groot deel van de Indiase bevolking waaronder een groep K'satriya's, de adellijke krijgersklasse van India.

De overtocht over zee eiste ontelbare levens, vandaar dat het gevluchte volk het eiland waar ze strandden "Bali" noemden, Sanskriet voor "hel", vanwege het grote offer dat ze moesten brengen voor hun nieuw verworven vrijheid. In de oerwouden van de Archipel werden deze Indiërs hartelijk verwelkomd door hongerige roofdieren en stammen die een zwervend bestaan leidden, waaronder kannibalistische groepen.

... Zo ontstond de behoefte aan een effectieve verdedigings- en gevechtsleer. De priesters van het Vishnuh-Genootschap bestudeerden de bewegingen van wilde dieren in het oerwoud, pasten deze

gevechtstechnieken aan op het menselijk lichaam en ontwikkelden zo Pencak-Silat.

De Indiërs werden geaccepteerd door de inheemse bevolking omdat ze zich vestigden in gebieden buiten de territoria van de lokale stammen, waar voldoende land beschikbaar was. Het volk verbrak alle banden met hun vroegere thuisland en wilde hun idealen verwezenlijken op deze eilanden, die ze Nieuw-India noemden.

... Omdat vrouwen eeuwenlang werden achtergesteld in het oude India, kregen zij de leiding over de nieuw te vormen koninkrijken van Nieuw-India. Deze historische verschuiving markeerde niet alleen een breuk met het verleden, maar gaf ook de mogelijkheid om een meer inclusieve en rechtvaardige samenleving op te bouwen, waarin vrouwen een actieve rol speelden in het bestuur en de vormgeving van de samenleving.

... Deze verschuiving naar vrouwelijke leiders in de nieuw te vormen koninkrijken van Nieuw-India bracht een diepgaande transformatie teweeg in de sociale en politieke structuren van het land.

Na eeuwen van onderdrukking en marginalisatie kregen vrouwen eindelijk de kans om hun vaardigheden en capaciteiten te laten gelden op het hoogste niveau van bestuur.

De opkomst van vrouwelijke leiders bracht ook een verandering in de traditionele opvattingen over genderrollen met zich mee. Het doorbrak de lang bestaande stereotypen en toonde aan dat vrouwen niet alleen in staat waren om te leiden, maar ook om met succes complexe politieke en sociale kwesties aan te pakken.

Bovendien creëerde deze verschuiving een inclusiever en rechtvaardiger bestuursstelsel. Door vrouwen een prominente rol te geven in het bestuur van de koninkrijken, werden verschillende perspectieven en belangen beter vertegenwoordigd, wat leidde tot een meer evenwichtige en holistische benadering van beleidsvorming en besluitvorming.

De impact van deze historische ontwikkeling reikte verder dan alleen de politiek. Het diende als een krachtig voorbeeld en stimulans voor vrouwen overal in Nieuw-India, en zelfs daarbuiten, om hun eigen stem te laten horen en te streven naar gelijke kansen en rechten in alle aspecten van het leven.

De priesters van het Vishnuh-Genootschap kozen strategisch de "Gunung Penulisan", oftewel de "Berg van de Schrijvers", als de locatie voor hun eerste klooster. Op deze historisch belangrijke plek hernieuwden ze niet alleen hun traditie als kroniekschrijvers voor de koninkrijken, maar namen ze ook de verantwoordelijkheid op zich voor de opvoeding van koningen en veldheren.

Door zich te vestigen op de "Berg van de Schrijvers", benadrukten de priesters de centrale rol van kennis en

educatie in hun religieuze praktijken en maatschappelijke betrokkenheid.

... Als bewakers van geschiedenis en cultuur, en als mentoren van toekomstige leiders, vervulden ze een essentiële rol in het behoud van de intellectuele en morele waarden van de samenleving.

Door hun klooster op deze symbolische locatie te vestigen, positioneerden de priesters zich als hoeders van kennis en beschermers van de sociale orde.

... Ze belichaamden de idealen van het Vishnuh-Genootschap en droegen bij aan de vorming van een stabiele en rechtvaardige samenleving, waarin zowel geestelijke als wereldlijke leiders werden gevormd en onderwezen met een diepgaand begrip van geschiedenis, traditie en ethiek.

Voor meer dan vier eeuwen bloeide het Nieuw-Indiase Rijk onder het bewind van vrouwen, waardoor een tijdperk van opmerkelijke vrede, welvaart en welzijn ontstond voor het volk. Gedurende deze lange periode van vrouwelijk leiderschap werden de fundamenteen gelegd voor een bloeiende samenleving, gekenmerkt door stabiliteit, voorspoed en sociale rechtvaardigheid.

Onder het visionaire leiderschap van vrouwen werden innovatieve politieke, economische en sociale programma's geïmplementeerd, gericht op het verbeteren van de levensomstandigheden van alle burgers. Er

werden systemen van rechtvaardigheid en goed bestuur opgezet, waarbij de rechten en behoeften van alle lagen van de bevolking werden erkend en beschermd.

Deze periode van vrouwelijk bewind werd gekenmerkt door een diepe verbondenheid met de gemeenschap en een zorgzame benadering van bestuur. Vrouwenregeringen investeerden in onderwijs, gezondheidszorg en infrastructuur, waardoor de levensstandaard van de burgers aanzienlijk verbeterde. Culturele en intellectuele bloei werden aangemoedigd, waardoor een klimaat van creativiteit en vooruitgang ontstond.

Belangrijk is dat het Nieuw-Indiase Rijk onder vrouwelijk leiderschap een voorbeeld werd van inclusief bestuur, waarbij vrouwen niet alleen als leiders optraden, maar ook actief werden betrokken bij het besluitvormingsproces op alle niveaus van de samenleving. Dit leidde tot een gevoel van empowerment en vertegenwoordiging onder vrouwen, wat de sociale cohesie en stabiliteit verder versterkte.

Al met al vertegenwoordigde het Nieuw-Indiase Rijk onder het bewind van vrouwen een tijdperk van voorspoed en vooruitgang, waarbij de kracht van

vrouwelijk leiderschap werd erkend en gevierd als een essentiële factor voor een bloeiende samenleving.

Rond de zesde eeuw namen mannen de macht over in het Nieuw-Indiase Rijk, waarbij ze de vrouwen hun gelijke positie ontzegden en verdeeldheid creëerden tussen de verschillende Hindoe-Javaanse koninkrijken. Deze machtsverschuiving bracht een periode van onrust en instabiliteit met zich mee, waarbij de eens zo bloeiende samenleving werd geconfronteerd met politieke conflicten en sociale spanningen.

Met de opkomst van mannelijke heersers kwamen traditionele patriarchale structuren opnieuw naar voren, waarbij vrouwen werden gemarginaliseerd en uitgesloten van de machtscentra. De gelijke positie die vrouwen eeuwenlang hadden bekleed, werd systematisch ondermijnd, wat leidde tot ongelijkheid en onrechtvaardigheid binnen de samenleving.

Daarnaast bracht de opkomst van mannelijke heersers verdeeldheid tussen de verschillende Hindoe-Javaanse koninkrijken met zich mee. In plaats van samen te werken in een geest van solidariteit en samenhang, werden de koninkrijken verwickeld in onderlinge rivaliteit en conflicten om territoriale en politieke macht. Dit leidde tot

een verzwakking van het rijk als geheel en maakte het vatbaar voor externe bedreigingen en invasies.

Deze periode van mannelijk bewind markeerde een tragische terugval in de ontwikkeling van het Nieuw-Indiase Rijk, waarbij de idealen van gelijkheid, vrede en welzijn die onder vrouwelijk leiderschap waren gecultiveerd, werden verstoord. Het diende als een herinnering aan de fragiliteit van vooruitgang en de noodzaak van voortdurende inspanningen om gelijkheid en rechtvaardigheid te handhaven in elke samenleving. Onder het bewind van mannelijke heersers brachten ellende, armoede en oorlog een donkere periode over het eens zo welvarende Nieuw-Indiase Rijk. De machtsverschuiving naar mannen bracht niet alleen een einde aan de gelijke positie van vrouwen, maar bracht ook een reeks destructieve gevolgen met zich mee voor de samenleving als geheel.

Met de opkomst van mannelijke leiders werden corruptie en machtsmisbruik vaak wijdverbreid, wat resulteerde in een toename van ongelijkheid en armoede onder de bevolking.

De focus van de heersers verschoof van het welzijn van het volk naar het behoud en uitbreiding van hun eigen macht, waardoor de sociale en economische ontwikkeling van het rijk ernstig werd gehinderd.

Bovendien bracht het beleid van agressieve expansie en territoriale veroveringen geleid door mannelijke heersers het Nieuw-Indiase Rijk in talloze gewapende conflicten en oorlogen. Deze voortdurende strijd bracht niet alleen verlies van levens en verwoesting van eigendommen met zich mee, maar creëerde ook een sfeer van angst en onveiligheid binnen de samenleving.

Deze donkere periode van ellende, armoede en oorlog onder het bewind van mannelijke heersers diende als een schrijnend contrast met de voorspoed en vrede die eerder onder vrouwelijk leiderschap waren ervaren. Het benadrukte de verwoestende gevolgen van machtsmisbruik en het belang van rechtvaardig en inclusief bestuur voor het welzijn van een samenleving.

In reactie op het frequente misbruik van de leer van het Vishnuh-Genootschap door de mannelijke heersers, besloot het genootschap om de Pencak-Silat-leer te beperken en deze alleen binnen de eigen kring te onderwijzen, specifiek aan de priesters van de Ida-Bagus-dynastie, de erfgenamen van de volledige leer.

Deze beslissing werd genomen als een poging om de voorouderlijke kennis te beschermen tegen misbruik en om ervoor te zorgen dat het alleen werd doorgegeven aan degenen die er rechtmatig mee om konden gaan. Door de Pencak-Silat-leer te beperken tot de priesters van de Ida-Bagus-dynastie, werd ervoor gezorgd dat het alleen werd onderwezen aan degenen die toegewijd waren aan het behoud van de spirituele en morele waarden die het genootschap vertegenwoordigde.

Op deze manier probeerde het Vishnuh-Genootschap een veilige haven te creëren voor de essentiële kennis die het bezat, weg van de corruptie en het machtsmisbruik van de wereldlijke heersers. Door de leer exclusief te houden binnen de eigen gelederen, kon het genootschap de integriteit en zuiverheid van de kennis handhaven en beschermen tegen misbruik voor egoïstische doeleinden.

Deze beslissing markeerde een belangrijk keerpunt in de geschiedenis van het Vishnuh-Genootschap, waarbij het genootschap ervoor koos om zijn kostbare kennis te bewaken en te koesteren, zelfs in tijden van tegenstand en onrechtvaardigheid. Het benadrukte het belang van toewijding aan de principes van waarheid en rechtvaardigheid, zelfs in het licht van uitdagingen en tegenslagen.

Alle leerboeken werden in beslag genomen en bleven sindsdien in bezit van het Vishnuh-Genootschap, dat zich terugtrok in het ondoordringbare oerwoud. De enige uitzondering was voor de "Pendekars", mannen van minstens dertig jaar oud, die een vijfjarige opleiding kregen om de argeloze bevolking te beschermen tegen kwaadaardige machthebbers en andere bedreigingen. Met veel droefheid moest het Vishnuh-Genootschap toezien

hoe het zorgvuldig opgebouwde rijk snel uiteenviel en werd geplunderd door hebzuchtige religieuze vreemdelingen, die het vreedzame Javaanse volk bedrogen en uitbuitten.

... Het begon allemaal in het jaar 1447, met de komst van de moslimverspreiders naar de Archipel. Handelskolonisten uit Arabië maakten handig gebruik van de instabiele situatie op de eilanden, die werden gekenmerkt door verdeeldheid tussen verschillende koninkrijken en heersers.

De Arabische handelaren brachten niet alleen goederen en handelswaren, maar ook hun geloof en culturele invloeden naar de regio. Door slimme handelspraktijken en diplomatieke betrekkingen wisten ze geleidelijk aan hun aanwezigheid te versterken en gemeenschappen te bekeren tot de islam.

De komst van de moslimverspreiders bracht een nieuwe dynamiek teweeg in de regio, met name op het gebied van religie, handel en politiek. Het leidde tot de opkomst van islamitische gemeenschappen en de verspreiding van islamitische normen en waarden in de regio.

Tegelijkertijd bracht de toenemende invloed van de moslimverspreiders ook uitdagingen met zich mee voor de bestaande Hindoe-Javaanse koninkrijken. De concurrentie om controle over de handelsroutes en middelen leidde tot conflicten en rivaliteit tussen de verschillende machtscentra op de Archipel.

Al met al markeerde de komst van de moslimverspreiders in 1447 het begin van een nieuw tijdperk van culturele uitwisseling, religieuze verandering en politieke verschuivingen op de Archipel, waarvan de gevolgen lange tijd voelbaar zouden blijven.

Na eeuwenlang in vrede te hebben geleefd, bleek het Javaanse volk helaas te naïef om de intriges van de islamitische beïnvloeding, in samenwerking met verraderlijke Javaanse medewerkers, te doorzien. De geleidelijke overgang naar de islam bracht niet alleen religieuze veranderingen met zich mee, maar ook politieke en sociale verschuivingen die de traditionele Hindoe-Javaanse samenleving ingrijpend beïnvloedden.

De islamitische beïnvloeding werd versterkt door verraderlijke Javaanse medewerkers die samenwerkten met de moslimverspreiders en hun agenda bevorderden ten koste van de belangen van hun eigen volk. Deze

collaborateurs speelden een cruciale rol bij het vergemakkelijken van de islamitische expansie en het ondermijnen van de traditionele Javaanse machtsstructuren.

Helaas waren veel Javaanse leiders en burgers te goed van vertrouwen en te tolerant ten opzichte van de nieuwe religieuze en politieke krachten die op het toneel verschenen. Ze waren niet voorbereid op de sluwe manipulatie en machinaties van de islamitische beïnvloeders, waardoor ze kwetsbaar werden voor hun intriges en misleiding.

Als gevolg hiervan werden de traditionele Hindoe-Javaanse koninkrijken geconfronteerd met interne verdeeldheid en externe bedreigingen, wat leidde tot een periode van onzekerheid en instabiliteit. De eens zo vreedzame en welvarende samenleving werd geconfronteerd met uitdagingen en beproevingen die haar fundamenten op de proef stelden en haar toekomst onzeker maakten.

... Langzaam maar zeker werd het inheemse Indische volk middels intriges, valse beloftes en op mensonterende wijze onderworpen aan het islamitische gezag. De islamitische heersers en hun collaborateurs maakten

gebruik van manipulatieve tactieken en bedrieglijke praktijken om de lokale bevolking te onderwerpen en hun eigen macht te versterken.

Valse beloftes van bescherming en voorspoed werden gebruikt als lokmiddel om de loyaliteit van de inheemse bevolking te winnen, terwijl in werkelijkheid hun rechten werden geschonden en hun vrijheden werden beperkt. Intriges en complotten werden gesmeed om lokale leiders te corrumperen of uit te schakelen, waardoor de weg werd vrijgemaakt voor de consolidatie van het islamitische gezag.

Op mensonterende wijze werden de inheemse Indische mensen onderworpen aan discriminerende wetten en praktijken die hun religieuze en culturele identiteit onderdrukten. Gedwongen bekeringen, confiscaties van eigendommen en gewelddadige onderdrukking werden gebruikt als middelen om de lokale bevolking te onderdrukken en te controleren.

Deze periode van onderwerping onder het islamitische gezag bracht veel leed en lijden met zich mee voor het inheemse Indische volk. Het markeerde een tragische breuk met het verleden van vreedzame co-existentie en culturele diversiteit, en legde de fundamenten voor een

langdurige periode van ongelijkheid en onderdrukking in de regio.

Het Vishnuh-Genootschap koos ervoor om niet in te grijpen of hulp te bieden aan het inheemse volk, omdat zij vonden dat verschillende Indische volksleiders zelf moesten ervaren hoe het was om onderdrukt te worden door anderen. Het standpunt van het Vishnuh-Genootschap om niet in te grijpen of directe hulp te bieden aan het inheemse volk, kan worden gezien als een strategische beslissing die gebaseerd is op een diepgaand begrip van de complexe dynamiek van onderdrukking en zelfontwikkeling. Door de leiders van verschillende Indische volkeren de kans te geven om zelf de uitdagingen van onderdrukking te ervaren, wilde het genootschap mogelijk een grotere mate van zelfbewustzijn en empowerment bij deze leiders stimuleren.

Deze benadering kan worden geïnterpreteerd als een geloof in het belang van persoonlijke groei en het ontwikkelen van veerkracht door middel van directe ervaring. Het genootschap zou kunnen hebben geloofd dat door het doorstaan van moeilijkheden en obstakels, de leiders van de Indische volkeren sterker zouden worden en beter in staat zouden zijn om effectieve strategieën te